

Бизнинг сұхбат

Мамлакатимиз худудлары инсоният умргузаронлик қылган энг қадимий масканлардан бири ҳисобланади. Шунинг учун тарихимиз ҳам, ҳалқымиз яратған маданий мерос илдилари ҳам олис ўтишишарга бориб болғанда. Бу борада юртимиздан етишиб чиққан улуғ алломалар ва мутафаккирларнинг, ижод аҳлининг, маданият намояндадарининг сон-саноги йўқ. Республика изда яратиган эканмиз, энг аввало, аждодларимиз яратиб кетган илмий меросдан, тарихий кашғифлар, янгиликларнинг асл мөхиятидан ҳабардор бўлмогимиз ва уларнинг асосини чукур ўрганимогимиз керак. Хўш, бу илмий мерос миналардан изборат ва у бугунги кунда қандай ўрганимокда ва тадқиқ этилмоқда? Тарих ҳақиқатлари эндиликда авлодлар кўз ўнгидаги қандай намоён бўлмоқда? Ўзбекистон Республикаси Фанлар академияси Миллий археология маркази Самарқанд Археология институти етакчи илмий ходими, тарих фанлари номзоди Амридин БЕРДИМУРОДОВ билан муҳбиришимиз муроқотида ана шулар ҳақида сўз берди.

— Аждодларимиз бундан уч минг ийлар илгари илм-фанинг илк пойдеворини қўйғандар ва ривожлантирганлар. Шу сабабли ҳам қадим-қадимлардан гарбликлар Шарқ ҳалқлари яратган тафаккур, ғоялар, қашғифлар ва донишмадларни синчилаб ўрганганлар. Ўрта асрларда Фарбда “Нур Шарқдан таралади”, деган изборанинг пайдо бўлиши ҳам бежиз эмас.

Археологик ва тарихий тадқиқотларнинг курсатишича, илм-фандастлаб ибодатхоналар ва хукмдорларнинг саройла-рида юзага келган. Ибодатхоналарнинг хизматчилири ва кохинлар диний маросимларни мукаммал ва ўз вақтида ўтқазиш учун астрономия, фалсафа, мусиқани яхши билганинг. Оташпастларнинг муқаддас китоби “Авесто” бундан 2700 ийлар илгари Ватанимизда, аждодларимиз томонидан яратилганлиги ҳам юкоридаги фикри тасдиқлайди. “Авесто” нафакат диний-фалсафи асар, балки унда астрономия, тиббёт, экология ва бошқа фанларга оид мухим маълумотлар ҳам жамланган.

“Авесто”даги гозлар, Фикрлар бугунги кун учун ҳам дозларб бўлиб қолмоқда. Юртимизда VII-VIII асрларда содир бўлган араб истисои илм-фанд ривожини анча орқага сурйи юборди. Араблар ўз диний гояларига тўғри келмайдиган ибодатхоналарни вайрон килдилар. Уларда сакланадиган ноёб илмий ва диний кўлэзмаларни йўқ килдилар. Абу Райхон Берунийнинг ёзишича, араблар Хоразмни истисло қилгандарда унинг ёзувини билдиаган олимларни қатъ қилгандар. Худди шундай ҳолат Сўғдиёнада ҳам юз берган. Араблар сўғд ёзувини билдиган ва бу ёзува илим кипадиганларни килинадиган ўтказгандар.

Аммо қадимги Туранда илмий, руҳий ва маънавий кувват шу даражада кучли здики, буни араблар боскими ҳам йўқ кила олмади. Ҳоразм ва Сўғд ёзувларидан жудо бўлган аждодларимиз, араблар боскимидан сўнг араб ёзувлари ва тилини ўзлаштириб, бу тилда илм килишга ўтилди. Нафқат арабларни килдилар, балки бу борада араблардан ҳам ўтиб кетдилар. Ҳалқ орасида “Ислом дини Арабистонда туғилиб Туркистанда вояға етган”, деган избора бежиз айтилмайди. Чунки XI-XV асрларда яшаган улуғ аждодларимиз ислом динининг диний тавлимот сифатида шаклланишига улкан хисса қўшганлар. Қуръони каримга шархлар ёзғандар, ҳадисчинослиқи барчага ибрат бўлганлар, ислом динига килинган говий тажовузларга зарба берганлар. Бундан ташқари, аждодларимиз араб тилини қоидалари ва грамматикасига оид илмий асрлар яратиб, бу борада арабларнинг ўзларини ҳам ҳайратта солгандар.

XII асрнинг бошларида юз берган фонжия, янын мўгуллар боскими Моварооннахрдаги илм-фанд ривожига катта зарба берди ва бундан тафаккиётини бир ярим аср орқага сурйи юборди. Мўгуллар масжид ва мадрасаларга ўт килдилар, олиму уламларни қатъ қилдилар ёки кул килиб олиб кетганлар. Муқаддас ва илмий китоблар йўқ килинди. Манбаларда айтилшича, мўгул ҳукмдори Ҳулагуҳон Бағдод шахрини босиб олганидан кейин бу шахардаги барчага китобларни Даҳла дарёсига оқизган экан. Китоб сиёхи сувга чиқиб дарёдаги сувнинг ранги ўзгарган ва худи қон аралашганга ўхшаб қолган. Натижада, одамлар анча вақт мобайнида дарё сувини ича олмагандар. Худди шундай ишлар Самарқанд, Бухоро ва Урганж шахарларида ҳам юз берган. Бу шахарлардаги мадрасалар қошидаги кутубхоналар бутунлай йўқ килинган.

1370 йили Соҳибқорон Амир Темур Моварооннахр ҳукмдори бўлғач, бу ўлқада илм-фанд яна тараққий этган. Ер юзининг тўрт томонидан имл ахтарган одамлар Самарқандга кела бошлагандар. Амир Темурдан келинганинг ишларини набириаси Мирзо Улуғбек давом эттириди. Мирзо Улуғбек Самарқандада расадхона ва мадрасалар барпо килди ҳамда Самарқанд академиясини яратди. Мирзо Улуғбек даврида Самарқанд дунёнинг илм-фанд марказига айланди. Бу муззам шахарда юзлаб олиму уламлар илм-фанинг турли соҳаларида ижод ишлайди.

Орадан асрлар ўтиб, юртимиз бошига яна кулфат тушди. XIX асрнинг иккичи ярмида Россия империяси Туркистонга бостириб кириди. Бу боским натижасида илм-фандага яна зиён етди. Ноёб ва нодир кўлэзмалар хорижга олиб кетилиди. Энг даҳшатлиси шуки, XIX асрнинг бошида собиқ иттифоқда юз берган маданий инқилиб тубайли араб имосида ёзилган илмий, бадийн ва диний китоблар йўқ килинди. Араб имосида ёзилган китобларни ўйда сақлашга кўрккан одамлар китобларни сувга оқизишга, горларга ва кўхна қабристонларга кўмишига мажбуру бўлдилар.

Шу тарика аждодларимиздан бизгага мерос бўлиб қолган ноёб китоблар йўқ бўлиб кетди. Шу ўйнада биргина мисол кетлириш мумкин. Тарихий манбаларда айтилшича, Абу Райхон Беруний 160 дан ортиқ аср ёзган. Улардан бизгага 24 таси ётиб келган. Бу мисолни Абу Али ибн Сино, Абу Наср Форобий, Ахмад ал-Фарғоний, Имом ал-Бухорий каби улуғ алломаларимизнинг меросларига нисбатан ҳам айтишимиз мумкин.

Яна бир юртдошимиз Абу Райхон Беруний ўтга асрлар буюк комусий олимларининг пешқадами эди. Унинг буюклиги ўша даврнинг деярли барча фанларига кўшган бетақор илмий меросида яққол намоён бўлади. Берунийнинг олимларни салоҳиятига машхур шарқшунос олим И.Крачковский “Унинг қизикан имл соҳаларидан кўра, қизикмаган соҳаларини санаб ўтиш осондир”, деб баҳо берган эди. Яна бир таникли шарқшунос олим А.Белениций Берунийнинг “Минералогия” асарини араб тилидан рус тилига таржима килган. Таржима жарайнида, бу асар таъсирида А.Белениций

Амридин БЕРДИМУРОДОВ: НУР ШАРҚДАН ТАРАЛАДИ

Улуг аждодларимиздан қолган ноёб мероснинг катта қисми хорижий мамлакатларга олиб кетилган. Бугунги кунда бу ноёб мерос дунёнинг йирик кутубхоналари, музейлари ва коллекционерларнинг беъбод мулкига айланган.

Аждодларимиз математика, геометрия, астрономия, астрология, геодезия, геология, минералогия, география, арифметика, табобат, фармакогномозия, тарих, филология каби фанлар соҳаларида баракали ижод килиб, нафқат

ибни Касир ал-Фарғонийдир.

Олимлар ўртасида Мъяъун Бағдода келиши билан оқида Ахмад ал-Фарғонийни Дамашқадаги расадхонанага юборган, деган таҳминлар бор. Абу Райхон Берунийнинг бир ҳабари шундай тахминига асос бўлади. Унинг айтишига кўра, Мъяъун Бағдод расадхонасида Яхъе ибн Абу Мансур, Муҳаммад Мусо ал-Хоразмий ва башқа олимлар, Дамашқ расадхонасида Яхъе ибн Ахмад ал-Фарғоний билан оқида Ахмад ал-Фарғоний билан бирга иккича гурӯҳ, олимлар ишлагандар. Ушунингдек, бу алломанинг Суръя шимолидан, Синхор саҳроасида 832-833 йиллар Тадмур ва ар-Ракка оралигида ер меридиони бир даражасининг узунлигини ўтишадига иштаганинг ўтишадига ўтишадиги.

Олимлар ўртасида Мъяъун Бағдода келиши билан илм-фандида ўтмас измас из колдириган буюк сиймолардан биридир.

Унинг таржими холи қилгандаги мальумотлар бизнинг замонамизгача деярли этиб келмаган, лекин олимнинг асарлари унинг буюк тафakkur соҳиби бўлганлиги яққол намоён этади.

Олим умранинг катта қисми араб ха-

лифалигининг пойтахти Бағдодда ўтди.

Халифа Ҳорун ал-Рашидининг ўғли, 813-833 йилларда ҳукмронлик қилган халифа ал-Маъмун даврида бу шахарда ташкил этилган машхур “Байт ул-Хикма”,

яныни “Донишмандар уй” том маънода ўз даврининг илмий академияси эди.

Маъмун халифалик таҳтига ўтиргунига кадар, яныни 813 йилгача Марға ноибай ва-

зифасида хизмат қилган ва у Маврда

Муҳаммад Мусо ал-Хоразмий билан учрашган.

Марға ноибай бўлиб тайинланганидай, Маварооннахр, Ҳурсон, Хоразмдан олимларни ва истеводидо ёшларни ўз атрофига тўйлап бoshlagan. Чунки

Марғ аввалидан, Сосонийлар давриданок

йирик илмий марказ хисобланган.

Маъмунга олимларни бирлаштирган марказ

тиши ўқидаги фикри айнан Хоразмий

берган бўлиши ҳам эҳтимолдан холи

ибни Касир ал-Фарғонийдир.

Фарғонийнинг асосий астрономик аса-

ри “Самовий ҳаракатлар ва умумий илми

нужум китоби” (“Китоб ал-ҳаракат ас-са-

мовия ва жавомий илм ан-нужум”) XII

асрдаёт. Европада лотин тилига иккича

марказида санъатидан ўтишадиган.

Марғавонида оларни ўтишадиган

ибни Ахмад ал-Хоразмий билан

хисобланадиган.

Марғавонида оларни ўтишадиган

